

НА СМЕРТЬ МОЛОДОГО ПОЕТА

На п'ятім поверсі, народе,
Поет твій жив!
Товариш його був той вітер,
Що ходором в цюпі ходив.

Поламана постіль, стіл, крісло —
Ось все добро,—
Прокляття на бідність — се рання
Й вечірня молитва його.

І в те невсипуче прокляття
Вгорнувся він,
Мов в плащ, що ненавистю гріє,
Аж пок не застудить го скін.